

РЕШЕНИЕ

№ 1819

гр. София, 12.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **738** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Гранично полицейско управление (ГПУ) С. при РДГП Аерогари към ГДГП – МВР, с адрес [населено място], [улица], срещу Решение от 30.10.2019 г. по нахд № 19045/2015 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 9-ти състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 91 от 06.10.2015 г., издадено от началника на ГПУ С. при РДГП Аерогари към ГДГП – МВР, с което на основание чл.51 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лв. за нарушение на чл.20, ал.1, т.1, вр. чл.19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на материалния и процесуален закон – отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Соци, че актът за установяване на административно нарушение (АУАН) е съставен при спазване на изискванията на чл.40, ал.2 и чл.43, ал.1 ЗАНН – след надлежна покана и в присъствието на упълномощено лице. Поддържа, че обжалваното НП е законосъобразно и санкционираното с него нарушение е доказано, тъй като [фирма], в качеството си на

превозвач, има задължение да не превозва пътници без редовни документи и без виза по силата на чл.19, ал.1, т.1, вр. чл.20, ал.1, т.1 ЗЧРБ. Претендира решението на СРС да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът [фирма], ЕИК[ЕИК], [населено място], [улица], оспорва касационната жалба чрез юрк. К..

Представителят на Софийска градска прокуратура е изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

С решение от 30.10.2019 г. по нахд № 19045/2015 г. СРС, НО, 9-ти състав, е отменил НП № 91 от 06.10.2015 г., издадено от началника на ГПУ С. при РДГП Аерогари към ГДГП – МВР, с което на основание чл.51 ЗЧРБ на [фирма], ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 6000 лв. за нарушение на чл.20, ал.1, т.1, вр. чл.19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Г. В. Б., на свидетели на съставяне и връчване на АУАН Д. Л. Ц. и И. А. П., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставяне на АУАН са допуснати съществени процесуални нарушения на чл.43, ал.1 и ал.4 ЗАНН, които са опорочили цялото административнонаказателно производство и са довели на самостоятелно основание до незаконосъобразност на НП. Актът бил съставен в присъствието на деловодител А. И. Т., без надлежно пълномощно.

Пред настоящата касационна инстанция са представени доказателства относно спазване на срока по чл.211, ал.1 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, но не са представени нови доказателства по касационните основание съгласно чл.219, ал.1 АПК. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 9-ти състав е валидно, допустимо и правилно.

Неоснователни са касационните доводи за надлежно упълномощаване на лицето, подписало АУАН от името на нарушителя. Пред СРС е представено единствено пълномощно изх.№ 047-7-2343 от 07.04.2014 г., с което Л. И. Д., на длъжност деловодител, е упълномощена от изпълнителните директори на [фирма] пред РДГП-Аерогари да получава АУАН и НП. Актът, с който е образувано административнонаказателното производство е съставен в присъствието на А. И. Т. на длъжност деловодител, но без представено пълномощно. В случая, актът не е съставен в хипотезата на чл.40, ал.2 ЗАНН, доколкото на нарушителя е връчена покана за съставяне на акт вх.№ 047-V-3945 от 07.07.2015 г. В нарушение на чл.40, ал.1 ЗАНН същият не е съставен в присъствието на надлежен представител на нарушителя, както правилно е констатирал въззивният съд.

Съгласно вменената за нарушена разпоредба на чл.19, ал.1, т.1 ЗЧРБ чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима.

Нормата на чл.20, ал.1, т.1 ЗЧРБ вменява императивно задължение за превозвача, преди да извърши услугата, да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква. В нарушение на чл.42, т.4 и чл.57, ал.2, т.5 ЗАНН фактическото описание на нарушението в АУАН и НП не съответства на вменените за нарушени правни норми. В тях е посочено, че на 01.07.2015 г., около 00:10 часа, превозвачът е превозил О. Г., [дата на раждане], гражданка на У., до Република България без валиден документ за пътуване, като е издал превозни документи – билет и бордна карта. Това описанието не съответства на посочените в чл.19, ал.1, т.1 и чл.20, ал.1, т.1 ЗЧРБ документи - редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима. В санкционното административнонаказателно производство следва да гарантира правото на защита на засегнатото лице, част от механизмите за което е описание на нарушението по начин, който да осигури възможност на наказаното лице да разбере повдигнатото му административно обвинение. Незасимо, че е ангажирана отговорността на търговец, който по задължение (чл.302 от Търговския закон) следва да притежава необходимите експертни знания за изискуемите по чл.19, ал.1, т.1 и чл.20, ал.1, т.1 ЗЧРБ документи, за целите на административнонаказателното производство, в което са приложими правилата на Наказателно-процесуалния кодекс, изискванията за охрана правото на защита на засегнатото лице, са по-строги. Ако нарушението е осъществено чрез бездействие (в случая превоз без редовни документи) АУАН и НП следва да съдържат описание на дължимите действия, т.е. какви документи е следвало да притежава на 01.07.2015 г. О. Г., гражданка на У., при пристигането си в България. В случая това не е сторено, тъй като в АУАН и в НП дори не е посочено, че същото лице не представя паспорт, заместващ го документ и виза. Изискуемите документи при осъществения превоз на О. Г. са посочени на стр.4 от касационната жалба (валиден документ за пътуване и виза), но допълването им по този начин (извън АУАН и НП) е недопустимо.

Изложеното е допълнително основание за отмяна на НП като незаконосъобразно.

На последно място, към датата на последното съдебно заседание на касационната инстанция е изтекла абсолютната погасителна давност по чл.80, ал.1, т.5, вр. чл.80, ал.3 НК, приложима към настоящото производство на основание чл.11 ЗАНН във връзка със задължителното тълкуване, дадено с т.2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. по тълк. д. № 1/2014 Г., ОСК на НК на ВКС и I и II Колегия на ВАС. При нарушение, извършено на 01.07.2015 г., давностният срок изтича на 01.01.2020 г. С изтичането на давностния срок по чл.80, ал.1, т.5, вр. чл.80, ал.3 НК се изключва въобще административно-наказателното преследване, което включва правомощието на държавата да възбуди административно-наказателен процес срещу дееца и да му наложи административно наказание. По силата на чл.24, ал.1, т.3 НПК това е основание за отмяна на НП и прекратяване на административнонаказателното производство. С постановената от СРС отмяна на НП е постигнат този краен резултат, поради което на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН, е дължимо оставяне в сила на обжалваното решение на СРС.

Водим от горното Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 30.10.2019 г. по нахд № 19045/2015 г. на

Софийски районен съд, Наказателно отделение, 9-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.